

“खादुशोरं मृणालञ्च सैव लामज्जकन्तया।”
इति गारुड २०८ अध्यायः ॥
सैव्यः, पुं, (सैव्यते इति। सेव + ण्यत्।) अश्वत्थ-
वृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ हिज्जलवृक्षः।
इति शब्दरत्नावली ॥
सैव्यः, त्रि, (सेव सेवने + ण्यत्।) सेवार्हाः।
इति मेदिनी ॥ (यथा, कथासरित्सागरे। ५२।
१३७।
“अहं तं सैव्यमन्येषां करिष्यामीश्वरं क्षणात्।
तत्तं वृणोष्व भर्तारं यदि ते पुत्रि रोचते ॥”)
सैव्या, स्त्री, (सेव + ण्यत्। टाप्।) वन्दावृक्षः।
इति शब्दरत्नावली ॥
से, चित्याम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर-
अक०-अनिट्।) सायति। चितिः चयः। इति
दुर्गादासः ॥
सैहः, त्रि, (सिंहस्यायमिति। सिंह + अण्।)
सिंहसम्बन्धी। सिंहतुल्यः। इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥ (स्त्रियां ङोप्। यथा, भाषे। १।४७।
“सटाच्छटाभिन्नघनेन विभ्रता
वृसिंह सैहोमतनुं तनुं त्वया।
स मुग्धकान्तास्तनसङ्गभङ्गुरै-
रुरोविदारं प्रतिचस्करै नखैः ॥
सैहलो, स्त्री, (सिंहले देशे भवा। सिंहल +
अण्। ङोप्।) सिंहपिपली। तत्पर्यायः। सर्प-
दण्डा २ सपीङ्गो ३ ब्रह्मभूमिजा ४ पार्वती ५
शंलजा ६ ताम्बा ७ लम्बवीजा ८ उल्काटा ९
अद्रिजा १० सिंहलस्था ११ लम्बदन्ता १२
जीवला १३ जीवाला १४ जीवनेत्री १५
कुरुम्बी १६। अस्या गुणाः। कटुत्वम्। उष्ण-
त्वम्। जन्तुनाशित्वम्। दीपनत्वम्। कफघ्नास-
समारोघक्षयनत्वम्। कोष्ठशोधनत्वम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ सिंहलद्वीपभवे, त्रि ॥
सैहिकः, पुं, (सिंहिकायां भवः। अण्।) राहुः।
इति शब्दरत्नावली ॥
सहिकेयः, पुं, (सिंहिकाया अपत्यं पुमानिति।
सिंहिका + ठक्।) राहुः। इत्यमरः ॥ (यथा,
भाषे। २। ३५।
“भ्रियते यावदेवकोऽपि रिपुस्तावत् कुतः सुखम्
परः क्लिप्नाति सोमं हि सैहिकेयोऽसुर-
द्विषाम् ॥”)
सैकतः, स्त्री, (सिकताः सन्त्यवेति। अण्।)
वालुकामयतटम्। इत्यमरः। १। ३। २६ ॥
(यथा, कुमारः। १। २८।
“मन्दाकिनौ सैकतवेदिकाभिः
सा कन्दुकैः क्लृप्तमपुत्रकैश्च।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां
क्रौडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥”
सैकतः, त्रि, (सिकताः सन्त्यवेति। सिकता +
“सिकताशकंराभ्याश्च।” ५। २। १०४। इति
अण्।) सिकतामयः। इत्यमरः। १। १०। ८ ॥
तत्पर्यायः। सिकतिलः २ सिकतावान् ३। इति
राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, भागवते। १। १२। १२।

“शैली दारुमयी लौही लेप्या लेख्या च
सैकती।
मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता ॥”)
सैकतिकः, स्त्री, माटयाद्या। मङ्गलसूत्रकम्।
इति मेदिनी ॥
सैकतिकः, पुं, (सैकतं पुलिनं प्रियत्वेनास्त्यस्येति।
सैकय + ठन्।) सन्धस्तः। चपणकः। सन्देह-
जोविनि, त्रि। इति मेदिनी ॥
सैकतेष्टः, स्त्री, (सैकतं स्थानमिष्टमस्य।) आद्रं कम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ वालुकामयप्रिये, त्रि ॥
सैतावहिनौ, स्त्री, बाहुदानदौ। इत्यमरः। १।
१०। ३३।
सैद्धान्तिकः, त्रि, (सिद्धान्तं वेत्तीति। सिद्धान्त +
ठक्।) सिद्धान्तज्ञः। इति हेमचन्द्रः कौमुदी
च ॥
सेनापत्यः, स्त्री, (सेनापतेर्भावः कर्म वा। सेनापति
+ “पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक्।” ५। १। २८।
इति यक्।) सेनापतेर्भावः। तत्कर्म च।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा, मनुः। १२। १००।
“सेनापत्यश्च राज्यञ्च दण्डनेष्टत्वमेव च।
सर्वलोकाधिपत्यञ्च वेदशास्त्रविदहंति ॥”
सेनापतेरिदमिति। “दित्यदित्यादित्येति।” ४।
१। ८५। इति ण्यः।) सेनापतिसम्बन्धिनि,
त्रि ॥
सैनिकः, पुं, (सेनां समवेतीति। सेना + “सेनाया
वा।” ४। ४। ४५। इति पञ्चे ठक्।) सेनायां
समवेतः। इत्यमरः। २। ८। ६१ ॥ मिलित-
हृदयश्चरथपादातं सेना तत्र ये समवेताः एक-
देशोभूतास्ते सैन्याः सैनिकाश्च। इति भरतः ॥
(यथा, रघुः। ३। ६१।
“निमेषमात्रादवभूय तद्व्यथा
सहोत्थितः सैनिकहर्षनिस्त्रनः ॥”)
सैन्यरक्षकः। इति मेदिनी अमरश्च ॥ प्राणि-
वधनियुक्तः। यथा, श्रीभागवते पञ्चमस्कन्ध-
गद्यम्। ये त्विह वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजन्ते
याश्च स्त्रियो नृपशून् खादन्ति तांश्च ताश्च ते
पशव इह निहता यमसदने यातयन्तो रक्षो-
गणाः सैनिका इव स्वधितिना अवदायासृक्
पिबन्तीति। सैनिकाः प्राणिवधनियुक्ताः। इति
तिथ्यादितत्त्वम् ॥ सेनासम्बन्धिनि, त्रि ॥ (यथा,
महाभारते। ७। १८०। ४१।
“एवं तं निहतं सन्त्ये ददृशे सैनिको जनः ॥”)
सैन्धवं, स्त्री, पुं, (सिन्धी समुद्रतीरे सिन्धुदेशे वा
भवम्। सिन्धु + “अण्यौ च।” ४। ३। ३३। इति
अण्।) लवणविशेषः। स तु सिन्धुनद्युपलक्षित-
देशोद्भवः। तत्पर्यायः। शीतशिवम् २ माणि-
मन्यम् ३ सिन्धुजम् ४। इत्यमरः। २। ८। ४२ ॥
वशिरम् ५ सिन्धुदेशजम् ६ माणिवन्धम् ७।
इति जटाधरः ॥ शितशिवम् ८। इति शब्द-
रत्नावली ॥ नादेयम् ९ शिवम् १० सिद्धम् ११
शिवात्मजम् १२ पथ्यम् १३। अस्य गुणाः।
“सैन्धवं लवणं वृथं चक्षुष्यं दीपनं रुचि।

पूतं खादु त्रिदोषघ्नं व्रणदोषविबन्धजित् ॥
सैन्धवं द्विविधं ज्ञेयं सितं रक्तमिति क्रमात् ॥
रसवीर्यविपाकेषु गुणान्यं कथितं सितम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च।
“सैन्धवं लवणं खादु दीपनं पाचनं तप्तु।
स्निग्धं रुच्यं हिमं वृथं सूक्ष्मनेत्रं त्रिदोषघ्नम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
किञ्च।
“सैन्धवं दोषजिह्वं चक्षुष्यमविद्विह च।
अग्निसन्दीपनं स्निग्धं रोचनं मधुरं लघु ॥”
इति राजवल्गुभः ॥
तप्तु हविष्यान्नम्। यथा, स्मृतिः।
“लवणे सैन्धवसामुद्रे गन्धे च दधिसर्पिणी ॥”
इति हविष्यान्नगणने तिथ्यादितत्त्वम् ॥
सैन्धवः, पुं, (सिन्धुरभिजनोऽस्येति। सिन्धु +
“सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽण्यौ।” ४। ३। ३३। इति
अण्।) घोटकः। स तु सिन्धोरदूरभवः।
विकारसंवेति अदूरभवार्थे ण्यः। इत्यमर-
भरती। २। ८। ४४। (यथा, भागवते। ८। १। २३।
“स एकदा महाराज। विचरन् मृगयां वने।
हतः कतिपयामात्यैरश्वमारुह्य सैन्धवम् ॥”
सिन्धुदेशाधिपतिः। जयद्रथः। यथा, महा-
भारते। १। १। १८६।
“यदा द्रोणः कृतवर्मा कृपश्च
कर्णो द्रौणिर्भद्रराजश्च शूरः।
अमर्षयन् सैन्धवं वध्यमानं
तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ॥”
सिन्धुदेशोत्पन्नमात्रे। यथा, तच्चैव। ३। ५। १।
२४
“हारहृन्नांश्च चीनांश्च तुस्कारान् सैन्धवांस्तथा ॥”
सैन्धो, स्त्री, तालादिरसनिर्यासः। तत्पर्यायः।
हाला २। अस्या गुणाः। शीतत्वम्। कषाय-
त्वम्। अम्लत्वम्। पित्तदाहनाशित्वम्। वात-
दत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥
सैन्धं, स्त्री, (सेना एव। चतुर्वर्णादित्वात् अञ्।)
सेना इत्यमरः। २। ८। ७८ ॥ (यथा,
मार्कण्डेये। ८७। २९।
“हृतशेषं ततः सैन्धं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम्।
मुण्डञ्च सुमहवीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥”)
सैन्धः, पुं, (सेनां समवेतीति। सेना + “सेनाया
वा।” ४। ४। ४५। इति ण्यः।) सेनासमवेतः।
इत्यमरः। २। ८। ६१ ॥ “मिलितहृदयश्चरथ-
पादातं सेना तत्र ये समवेता एकदेशोभूतास्ते
सैन्याः सैनिकाश्च।” इति भरतः ॥ किञ्च।
“सैन्धं क्लीवं बलेऽंशे ना समवेतं तु वाचावता ॥”
इति मेदिनी ॥
सैन्धपृष्ठः, स्त्री, (सैन्धस्य पृष्ठम्।) सैन्धस्य पश्चा-
द्भागः। यत्र स्थिते राजा स्वसैन्धं प्रतिगृह्णाति।
तत्पर्यायः। प्रतिग्रहः २। इत्यमरः ॥ परि-
ग्रहः ३। इति भरतः ॥ पतदग्रहः ४। इति
टीकान्तरम् ॥